

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

60. aastakäik

20. märts 2017

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2017/C 086/01 Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas* 1

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2017/C 086/02 Kohtuasi C-27/16: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 8. detsembri 2016. aasta määrus (Administrativen sad Sofia-gradi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – Angel Marinkov *versus* Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 – Direktiivid 2000/78/EÜ ja 2006/54/EÜ – Kohaldamisala – Ilmselge vastuvõetamatus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Liidu õiguse kohaldamine – Puudumine – Pädevuse ilmselge puudumine) 2

2017/C 086/03 Kohtuasi C-345/16: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 29. novembri 2016. aasta määrus (Tribunal de première instance de Liège'i eelotsusetaotlus – Belgia) – Jean Jacob, Dominique Lennertz *versus* Belgia riik (Eelotsusetaotlus – Põhikohtuasja faktiline ja õiguslik raamistik – Piisavate täpsustuste puudumine – Ilmselge vastuvõetamatus – Artikli 53 lõige 2 – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 107) 3

2017/C 086/04	Kohtuasi C-379/16: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 24. novembri 2016. aasta määrus – European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE <i>versus</i> Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (Apellatsioonkaebus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 107 — Teenuste riigihanked — Tarkvara arendamise ja hooldamise teenused — Üldkohtus menetlusse astuja esitatud argumentide väär tõlgendamine ja tõendite moonutamine)	3
2017/C 086/05	Kohtuasi C-484/16: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 13. detsembri 2016. aasta määrus – (Giudice di pace di Taranto eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Antonio Semeraro süüdistuses (Eelotsusetaotlus — Pädevuse ilmselge puudumine — Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 — Õigusalane koostöö kriminaalasjades — Direktiiv 2012/29/EÜ — Artikli 2 lõike 1 punkt a — Kuriteohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artiklid 49, 51, 53 ja 54 — Solvang kui kuritegu — Solvangu kuriteokoosseisu kaotamine liikmesriigi seadusandja poolt — Seose puudumine liidu õigusega — Ilmne Euroopa Kohtu pädevuse puudumine)	4
2017/C 086/06	Kohtuasi C-522/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 7. oktoobril 2016 – A <i>versus</i> Staatssecretaris van Financiën	4
2017/C 086/07	Kohtuasi C-564/16 P: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti 7. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 9. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-159/15: Puma SE <i>versus</i> Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet	5
2017/C 086/08	Kohtuasi C-631/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Noord-Holland (Madalmaad) 7. detsembril 2016 – X BV <i>versus</i> Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond	6
2017/C 086/09	Kohtuasi C-634/16 P: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti 7. detsembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 28. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-476/15: European Food SA <i>versus</i> Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet	7
2017/C 086/10	Kohtuasi C-637/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Düsseldorf (Saksamaa) 9. detsembril 2016 – Florian Hanig <i>versus</i> Société Air France SA	8
2017/C 086/11	Kohtuasi C-644/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 15. detsembril 2016 – Synthon BV <i>versus</i> Astellas Pharma Inc.	9
2017/C 086/12	Kohtuasi C-648/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria (Itaalia) 16. detsembril 2016 – Fortunata Silvia Fontana <i>versus</i> Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria	10
2017/C 086/13	Kohtuasi C-651/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Läti) 19. detsembril 2016 – DW <i>versus</i> Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra	10
2017/C 086/14	Kohtuasi C-652/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad – Sofia-grad (Bulgaaria) 19. detsembril 2016 – Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova ja Rauf Emin Oglja Ahmedbekov <i>versus</i> Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite	11
2017/C 086/15	Kohtuasi C-660/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 21. detsembril 2016 – Finanzamt Dachau <i>versus</i> Achim Kollroß	12

2017/C 086/16	Kohtuasi C-661/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 21. detsembril 2016 – Finanzamt Göppingen <i>versus</i> Erich Wirtl	13
2017/C 086/17	Kohtuasi C-672/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) 29. detsembril 2016 – Imofloresmira – Investimentos Imobiliários S.A. <i>versus</i> Autoridade Tributária e Aduaneira	14
2017/C 086/18	Kohtuasi C-676/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 27. detsembril 2016 – CORPORATE COMPANIES s.r.o. <i>versus</i> Ministerstvo financí ČR	15
2017/C 086/19	Kohtuasi C-677/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid (Hispaania) 29. detsembril 2016 – Montero Mateos <i>versus</i> Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid	15
2017/C 086/20	Kohtuasi C-679/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 30. detsembril 2016 – A	16
2017/C 086/21	Kohtuasi C-9/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 9. jaanuaril 2017 – Maria Tirkkonen	17
2017/C 086/22	Kohtuasi C-15/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein oikeus (Soome) 12. detsembril 2016 – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. <i>versus</i> Rajavartiolaitos	17
2017/C 086/23	Kohtuasi C-25/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 19. jaanuaril 2017 – Tietosuojavaltuutettu	19
2017/C 086/24	Kohtuasi C-33/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Okrajno Sodišče Pliberk (Austria) 23. jaanuaril 2017 – Čepelnik d.o.o. <i>versus</i> Michael Vavti	20
2017/C 086/25	Kohtuasi C-72/16: Euroopa Kohtu presidendi 30. novembri 2016. aasta määrus (High Court of Justice Queen’s Bench Division (Administrative Court)-i eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – The Queen, Prospector Offshore Drilling SA jt taotlusel <i>versus</i> Her Majesty’s Treasury, Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs	21
2017/C 086/26	Kohtuasi C-148/16: Euroopa Kohtu presidendi 6. detsembri 2016. aasta määrus (Högsta domstoleni eelotsusetaotlus – Rootsi) – Riksåklagaren <i>versus</i> Zenon Robert Akarsar	21
2017/C 086/27	Kohtuasi C-159/16: Euroopa Kohtu esimese koja presidendi 6. detsembri 2016. aasta määrus (Augstākā tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – Menetluses, mille algatamist taotles „Starptautiskā lidosta „Rīga“ VAS, menetluses osales: Konkurences padome	22
2017/C 086/28	Kohtuasi C-282/16: Euroopa Kohtu presidendi 25. novembri 2016. aasta määrus (Handelsgericht Wieni eelotsusetaotlus – Austria) – RMF Financial Holdings Sàrl <i>versus</i> Heta Asset Resolution AG	22
2017/C 086/29	Kohtuasi C-394/16: Euroopa Kohtu presidendi 21. novembri 2016. aasta määrus (Landgericht Frankfurt am Maini eelotsusetaotlus – Saksamaa) – FMS Wertmanagement AöR <i>versus</i> Heta Asset Resolution AG	22

Üldkohus

2017/C 086/30	Kohtuasi T-92/11 RENV: Üldkohtu 18. jaanuari 2017. aasta otsus – Jørgen Andersen <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Riigiabi — Raudteetransport — Taani ametivõimude poolt riigi osalusega äriühingule Danske Statsbaner antud abi — Veoteenuste osutamiseks sõlmitud avaliku teenindamise lepingud Kopenhaageni ja Ystadi vahelise liini reisijate raudteeveo osas — Otsus, millega abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks tingimuslikult — Materiaalõigusnormide ajaline kohaldamine — Üldist majandushuvi pakkuv teenus — Ilmne hindamisviga)	23
2017/C 086/31	Kohtuasi T-646/13: Üldkohtu 3. veebruari 2017. aasta otsus – Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe <i>versus</i> komisjon (Institutsiooniline õigus — Euroopa kodanikualgatus — Rahvuslike ja keeleliste vähemuste kaitse ning kultuurilise ja keelelise mitmekesisuse tugevdamine Euroopa Liidus — Registreerimisest keeldumine — Komisjoni seadusandlike volituste ilmselge puudumine — Põhjendamiskohustus — Määruse (EL) nr 211/2011 artikli 4 lõike 2 punkt b ja lõige 3)	24
2017/C 086/32	Kohtuasi T-509/15: Üldkohtu 3. veebruari 2017. aasta otsus – Kessel medintim <i>versus</i> EUIPO – Janssen-Cilag (Premeno) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi Premeno taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk Pramino — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b — Pärast seda tehtud otsus, kui Üldkohus varasema otsuse tühistas — Õigus olla ärakuulatud — Määruse nr 207/2009 artikkel 75)	24
2017/C 086/33	Kohtuasi T-696/15: Üldkohtu 9. veebruari 2017. aasta otsus – Bodegas Vega Sicilia <i>versus</i> EUIPO (TEMPOS VEGA SICILIA) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi TEMPOS VEGA SICILIA taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Geograafilisi tähiseid sisaldav veini kaubamärk — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt j)	25
2017/C 086/34	Kohtuasi T-16/16: Üldkohtu 9. veebruari 2017. aasta otsus – Mast-Jägermeister <i>versus</i> EUIPO (Joogitopsid) (Ühenduse disainilahendus — Joogitopse kujutavate ühenduse disainilahenduste taotlus — Mõiste „reprodutseerimiskõlblik kujutis“ — Kujutise ebatäpsus taotletava kaitse ulatuse osas — Puuduste kõrvaldamisest keeldumine — Esitamiskuupäeva määramisest keeldumine — Määruse (EÜ) nr 6/2002 artiklid 36 ja 46 — Määruse (EÜ) nr 2245/2002 artikli 4 lõike 1 punkt e ja artikli 10 lõiked 1 ja 2)	26
2017/C 086/35	Kohtuasi T-82/16: Üldkohtu 9. veebruari 2017. aasta otsus – International Gaming Projects <i>versus</i> EUIPO – adp Gauselmann (TRIPLE EVOLUTION) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi TRIPLE EVOLUTION taotlus — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk Evolution — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Tähistesarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009, artikli 8 lõike 1 punkt b)	26
2017/C 086/36	Kohtuasi T-106/16: Üldkohtu 9. veebruari 2017. aasta otsus – zero <i>versus</i> EUIPO – Hemming (ZIRO) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi ZIRO taotlus — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk zero — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)	27
2017/C 086/37	Kohtuasi T-196/15 P: 24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 5. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas F-97/13, Gyarmathy <i>versus</i> Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet	28
2017/C 086/38	Kohtuasi T-870/16: 7. detsembril 2016 esitatud hagi – Miserini Johansson <i>versus</i> EIP	28

2017/C 086/39	Kohtuasi T-24/17: 17. jaanuaril 2017 esitatud hagi – LA Superquimica versus EUIPO – D-TACK (D-TACK)	30
2017/C 086/40	Kohtuasi T-40/17: 19. jaanuaril 2017 esitatud hagi – Habermas versus EUIPO – Here Global (h)	30
2017/C 086/41	Kohtuasi T-51/17: 27. jaanuaril 2017 esitatud hagi – Poola versus komisjon	31
2017/C 086/42	Kohtuasi T-65/17: 1. veebruaril 2017 esitatud hagi – Westbrae Natural vs. EUIPO – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)	32
2017/C 086/43	Kohtuasi T-476/16: Üldkohtu 2. veebruari 2017. aasta määrus – Adama Agriculture ja Adama France versus komisjon	33

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2017/C 086/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 78, 13.3.2017.

Eelmised väljaanded

ELT C 70, 6.3.2017.

ELT C 63, 27.2.2017.

ELT C 53, 20.2.2017.

ELT C 46, 13.2.2017.

ELT C 38, 6.2.2017.

ELT C 30, 30.1.2017.

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 8. detsembri 2016. aasta määrus (Administrativen sad Sofia-grad'i eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – Angel Marinkov versus Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina

(Kohtuasi C-27/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 — Direktiivid 2000/78/EÜ ja 2006/54/EÜ — Kohaldamisala — Ilmselge vastuvõetamatus — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Liidu õiguse kohaldamine — Puudumine — Pädevuse ilmselge puudumine)

(2017/C 086/02)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja menetluse pooled

Kaebaja: Angel Marinkov

Vastustaja: Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina

Resolutsioon

Administrativen sad Sofia-grad'i (Sofia linna halduskohus, Bulgaaria) 28. detsembri 2015. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus on ilmselgelt vastuvõetamatu, kuivõrd see puudutab nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes.

Euroopa Liidu Kohtul puudub ilmselgelt pädevus esitatud küsimustele vastamiseks, kuivõrd need puudutavad Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 30 ja 47 ning artikli 52 lõiget 1.

⁽¹⁾ ELT C 111, 29.3.2016.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 29. novembri 2016. aasta määrus (Tribunal de première instance de Liège'i eelotsusetaotlus – Belgia) – Jean Jacob, Dominique Lennertz versus Belgia riik

(Kohtuasi C-345/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Põhikohtuasja faktiline ja õiguslik raamistik — Piisavate täpsustuste puudumine — Ilmselge vastuvõetamatus — Artikli 53 lõige 2 — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 107)

(2017/C 086/03)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de première instance de Liège

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hagejad: Jean Jacob, Dominique Lennertz

Kostja: Belgia riik

Resolutsioon

Tribunal de première instance de Liège'i (Belgia) 9. juuni 2016. aasta kohtulahendiga esitatud eelotsusetaotlus on ilmselgelt vastuvõetamatu.

⁽¹⁾ ELT C 326, 5.9.2016.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 24. novembri 2016. aasta määrus – European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Kohtuasi C-379/16) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 107 — Teenuste riigihanked — Tarkvara arendamise ja hooldamise teenused — Üldkohtus menetlusse astuja esitatud argumentide väär tõlgendamine ja tõendite moonutamine)

(2017/C 086/04)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (esindajad: dikigoros C.-N. Dede ja dikigoros D. Papadopoulou)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: N. Bambara)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA ja Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 305, 22.8.2016.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 13. detsembri 2016. aasta määrus – (Giudice di pace di Taranto eelotsusetaotlus – Itaalia) – kriminaalasi Antonio Semeraro süüdistuses

(Kohtuasi C-484/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Pädevuse ilmselge puudumine — Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 — Õiguslane koostöö kriminaalajasjades — Direktiiv 2012/29/EÜ — Artikli 2 lõike 1 punkt a — Kuriteohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artiklid 49, 51, 53 ja 54 — Solvang kui kuritegu — Solvangu kuriteokoosseisu kaotamine liikmesriigi seadusandja poolt — Seose puudumine liidu õigusega — Ilmne Euroopa Kohtu pädevuse puudumine)

(2017/C 086/05)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Giudice di pace di Taranto

Põhikohtuasja menetluse pool

Antonio Semeraro

Resolutsioon

Euroopa Liidu Kohtul ilmselgelt puudub pädevus Giudice di pace di Taranto (Taranto rahukohtunik, Itaalia) 2. septembri 2016. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlusele vastamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 428, 21.11.2016.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 7. oktoobril 2016 – A versus Staatssecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-522/16)

(2017/C 086/06)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: A

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Staatssecretaris van Financiën

Eelotsuse küsimused

1. Kas tolliseadustiku artiklit 62 ⁽¹⁾ koostoimes rakendusmääruse artiklitega 205, 212, 216, 217 ja 218 ⁽²⁾ ning määruse (EMÜ) nr 2777/75 ⁽³⁾ ja määruse (EÜ) nr 1484/95 ⁽⁴⁾ asjaomaste sätetega tuleb tõlgendada nii, et tolliseadustiku artikli 201 lõike 3 teises lõigus märgitud teave, mille alusel esitatakse tollideklaratsioon, hõlmab ka määruse (EÜ) nr 1484/95 artikli 3 lõikes 2 loetletud tollile esitatavaid dokumente?

2. Kas tolliseadustiku artikli 201 lõike 3 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et vastutavaks isikuks peetakse ka füüsilist isikut, kes ei teostanud viidatud lõigus märgitud tegevust („tollideklaratsiooni esitamiseks vajalik[u] tea[be andmine]“) ega vastuta sellise tegevuse eest ka tegevjuhina, kuid kes osales aktiivselt ja teadlikult äriühingute ja kaubavoogude sellise skeemi väljatöötamises ja hiljem ka loomises, mille raames teised isikud hiljem „tollideklaratsiooni esitamiseks vajalikku teavet andsid“?
3. Kas tolliseadustiku artikli 201 lõike 3 teise lõigu eeldust „teadsid või oleksid pidanud teadma, et [tollideklaratsiooni esitamiseks vajalik] teave oli vale“ tuleb tõlgendada nii, et kogenud turuosalisest juriidiline või füüsiline isik, keda süüdistatakse õiguse kuritarvitamises, ei vastuta täiendava tollimaksu tasumise eest, kui ta lõi tehingute sellise skeemi, mille eesmärk on vältida täiendava tollimaksu tasumist, alles pärast seda, kui tolliõigusnormide alal tunnustatud ekspertid kinnitasid, et selline skeem on õiguslikult ja maksualaselt lubatav?
4. Kas tolliseadustiku artikli 221 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et kolmeaastast tähtaega ei pikendata, kui pärast tolliseadustiku artikli 221 lõike 3 esimeses lauses märgitud tähtaja möödumist tuvastatakse, et imporditollimaksu, mis muutub sissenõutavaks seoses tollideklaratsiooni esitamisega vastavalt tolliseadustiku artiklile 201 kauba vabasse ringlusse lubamiseks, ei ole tollideklaratsioonis ebaõige või mittetäieliku teabe esitamise tõttu varem sisse nõutud?
5. Kas tolliseadustiku artikli 221 lõikeid 3 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et kui võlgnikule on seoses impordideklaratsiooniga teatatud sissenõutav summa ja võlgnik esitas maksuotsuse peale kaebuse tolliseadustiku artikli 243 tähenduses, siis võib toll lisaks kohtus vaidlustatud maksuotsusele ja olenemata tolliseadustiku artikli 221 lõikest 4 nõuda seoses kõnesoleva deklaratsiooniga seaduse alusel tasumisele kuuluva imporditollimaksu sisse tagantjärele?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

⁽²⁾ Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 253, 11.10.1993, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrus kodulinnuliha ühise korralduse kohta (EÜT L 282, lk 77; ELT eriväljaanne 03/02, lk 138).

⁽⁴⁾ Komisjoni 28. juuni 1995. aasta määrus, millega sätestatakse täiendavate imporditollimaksude süsteemi üksikasjalikud rakenduseeskirjad ja määratakse kindlaks kodulinnuliha- ja munasektori ning ovoalbumiini kohta täiendavad imporditollimaksud ning tunnustatakse kehtetuks määrus nr 163/67/EMÜ (EÜT L 145, lk 47; ELT eriväljaanne 03/17, lk 437).

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti 7. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 9. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-159/15: Puma SE versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

(Kohtuasi C-564/16 P)

(2017/C 086/07)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: D. Hanf ja D. Botis)

Teine menetlusosaline: Puma SE

Apellandi nõuded

— tühistada edasikaevatud otsus tervikuna;

— mõista EUIPO kohtukulud välja Puma SE-lt.

Väited ja peamised argumendid

Esiteks, Üldkohus jättis arvestamata EUIPO menetluspositsiooni ja kohustustega EUIPOs toimivas *inter partes* menetluses, rikkudes seejuures määruse nr 207/2009 ⁽¹⁾ artikli 76 lõiget 1 ja hea halduse põhimõtet, kui ta leidis, et Puma täitis oma kohustust tõendada Puma kaubamärkide mainet (määruse nr 2868/95 ⁽²⁾ eeskirja 19 lõike 2 punkt c), „osutades õigesti“ kolmele varasemale EUIPO otsusele. Seeläbi nõustus Üldkohus asjaoluga, et seda kohustust on võimalik täita üldiste ja täpsustamata viidetega dokumentidele, mis on esitatud varasemates vastulausemenetlustes teiste menetluspoolte vahel, kelle hulka ei kuulu kõnealuse menetluse teine pool.

Kuna EUIPO ei saa jätta arvestamata teise poole õigusega olla ära kuulatud, vaid peab talle selle võimaluse andma (määruse nr 207/2009 artikkel 75), kohustab Üldkohtu otsus EUIPO-t asumata *inter partes* menetluses aktiivsesse rolli. See kahjustab nimetatud menetluse võistlevat laadi, EUIPO vastavat neutraalsuskohustust ning hea halduse põhimõtte järgimist neis menetlustes.

Teiseks eiras Üldkohus *inter partes* menetluste võistlevat laadi ja määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikes 5 kasutatud mõistet „maine“, kui ta määratles EUIPO varasemaid otsuseid, millele Puma oli tuginenud, EUIPO „otsustuspraktikana“. Sellisest kahekordsest eiramisest tulenes vastav kahekordne hea kalduse põhimõtte rikkumine.

Ühelt poolt ei ole Technopoli-kohtupraktika kohaldamise eeltingimus käesolevas – *inter partes* – menetluses täidetud, kuna see kohtupraktika EUIPO kohustuse kohta uurida vastava asja asjakohaseid asjaolusid omal algatusel on seotud üksnes *ex parte* menetlustega. Võttes arvesse, et EUIPO „otsustuspraktika“ konkreetselt Puma kaubamärkide kohta igal juhul puudub, ei esine kohustust esitada põhjuseid, miks varasemates otsustes Puma kaubamärkide maine kohta tehtud järeldusi käesolevas asjas ei kohaldata.

Teiselt poolt ei olnud Üldkohtul alust – rikkumata seejuures *inter partes* menetlustes kohaldatavat võistlevuse põhimõtet, mis on sätestatud määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikes 1 – tuletada hea halduse põhimõttest apellatsioonikoja täiendavat kohustust omaalgatuslikult paluda Pumal esitada täiendavaid tõendeid Puma kaubamärkide väidetava maine kohta.

Kolmandaks rikkus Üldkohtu järeldus, et EUIPO oli kohustatud omaalgatuslikult paluma Pumal esitada täiendavaid tõendeid, ka määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 2 (kohaldatav vastavalt määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõikele 1), mis on kohaldatav üksnes poolte algatusel esitatud tõendite ja asjaolude suhtes.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1995, L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189)

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Noord-Holland (Madalmaad) 7. detsembril 2016 –
X BV versus Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond**

(Kohtuasi C-631/16)

(2017/C 086/08)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Noord-Holland

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: X BV

Vastustaja: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 13. septembri 2016. aasta rakendusmäärus (EL) nr 2016/1647⁽¹⁾, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Vietnamist ning mida toodab [ETTEVÕTJA A] Ltd, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14, on kehtiv?
2. Kas komisjoni 28. septembri 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/1731⁽²⁾, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist ning mida toodab [ETTEVÕTJA I] Ltd (Hiina), ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14, on kehtiv?
3. Kui esimesele ja/või teisele küsimusele tuleb vastata eitavalt, siis kas see tähendab, et makstud tollimaks koos intressiga tuleb kaebajale tagasi maksta?
4. Kui kolmandale küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kuidas arvutatakse intress?

- ⁽¹⁾ Komisjoni 13. septembri 2016. aasta rakendusmäärus (EL) nr 2016/1647, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Vietnamist ning mida toodavad äriühingud Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd en haar verbonden onderneming Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14 (ELT L 245, lk 16).
- ⁽²⁾ Komisjoni 28. septembri 2016. aasta rakendusmäärus (EL) nr 2016/1731, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist ning mida toodavad äriühingud General Footwear Ltd (China), Diamond Vietnam Co Ltd en Ty Hung Footgearmex/ Footwear Co. Ltd, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14 (ELT L 262, lk 4).

**Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti 7. detsembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu
(kuues koda) 28. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-476/15: European Food SA versus
Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet**

(Kohtuasi C-634/16 P)

(2017/C 086/09)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: M. Rajh)

Teised menetlusosalised: European Food SA, Société des produits Nestlé SA

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

— mõista EUIPO kohtukulud välja European Food SA-lt.

Väited ja peamised argumendid

Esiteks jättis Üldkohus arvesse võtmata, et määrus nr 207/2009⁽¹⁾ ja määrus nr 2868/95⁽²⁾ näevad EUIPO menetluste suhtes ette kahte liiki tähtjaid: need, mis on kindlaks määratud õigusnormides ja mida EUIPO ei saa pikendada, ning need, mille määrab menetluste nõuetekohaseks läbiviimiseks igal konkreetsel juhul kindlaks EUIPO ning mida iga konkreetse asja asjaoludele vastavalt saab poole taotlusel vajaduse korral pikendada. Seetõttu on väär Üldkohtu seisukoht, et absoluutsetel kehtetuks tunnistamise põhjustel põhinevate menetluste suhtes puudub tähtaeg.

Teiseks eksis Üldkohus määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 tähenduse ja mõju suhtes. See artikkel on kohaldatav EUIPO kõigi menetluste ning kõigi kohaldatavate tähtaegades suhtes, nimelt i) need, mis on sõnaselgelt sätestatud määruses nr 207/2009 ja määruses nr 2868/95 ning ii) need, mille EUIPO määrab kindlaks, kasutades vastavate menetluste korraldamise pädevust.

Kolmandaks, keskendudes määruse nr 2868/95 eeskirja 50 lõike 1 kolmandale lõigule, jättis Üldkohus arvestamata nimetatud eeskirja peamise sisuga, mis tuleneb selle esimesest lõigust, nimelt et apellatsioonikojale kehtivad samad menetlusnormid, mis kehtivad edasikaevatud otsuse teinud talitusele. Esimene lõik ei ole kohaldatav üksnes vastulausemenetlusele, vaid kohaldub kõigi, sealhulgas tühistamismenetluste suhtes.

Neljandaks rikuti edasikaevatud otsuses määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 2, kuna i) Üldkohus ei kohaldanud seda sätet EUIPO kindlaks määratud tähtaegade suhtes ning ii) ta võttis apellatsioonikojalt määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikest 2 tuleneva pädevuse hinnata, kas esimest korda esitatud tõend on „uus“ ning sellest tulenevalt võttis temalt kaalutusõiguse otsustada, kas see tõend on vastuvõetav.

Kolmandaks viis Üldkohus poolele vastavad menetlusõigused tasakaalust välja, andes kehtetuks tunnistamise menetluse mistahes poolele tingimusteta õiguse esitada tõendeid EUIPO menetluse mistahes staadiumis, kaasa arvatud apellatsioonistaadiumis. See jätab vastaspoole ühest halduskontrolli astmest ilma, juhul kui kehtetuks tunnistamise taotleja teadlikult ei esita tühistamisosakonnas ühtki – või ühtki asjakohast – asjaolu või tõendit. Peale selle rikutakse sellega, kui kehtetuks tunnistamise menetluses antakse mistahes poolele tingimusteta õigus esitada menetluse mistahes staadiumis tõendeid, menetlusökonoomia ja hea halduse põhimõtteid.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1995, L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Düsseldorf (Saksamaa) 9. detsembril 2016 – Florian Hanig versus Société Air France SA

(Kohtuasi C-637/16)

(2017/C 086/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Florian Hanig

Kostja: Société Air France SA

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta m aruse (Eü) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude t histamise või pikaajalise hilineamise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks m arus (EMÜ) nr 295/91, ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 esimese lause punkti b tuleb tõlgendada nii, et mõiste „ hendusesisene“ hõlmab ka neid territooriume, mis on vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) II lisale „ lemeremaad ja -territooriumid“, mille suhtes kohaldatakse üksnes ELTL neljandas osas m aratud assotsieerimise erikorda?

⁽¹⁾ ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 15. detsembril 2016 – Synthon BV versus Astellas Pharma Inc.

(Kohtuasi C-644/16)

(2017/C 086/11)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Synthon BV

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Astellas Pharma Inc.

Eelotsuse küsimused

1. a) Kas direktiivi 2004/48 ⁽¹⁾ artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et tõendite esitamise taotluse p hjudatusele kohaldatava kriteeriumi puhul tuleb vahet teha selle järgi, kas osapool, kellelt nõutakse tõendite esitamist, on (väidetav)  igusrikkuja või kolmas osapool?
 - b) Kui vastus sellele küsimusele on jaatav, siis mille poolest need kriteeriumid erinevad?
2. a) Kas juhul, kui tõendite esitamise taotlusele esitatakse vastuväide, et intellektuaalomandi õigus, mille alusel tõendite esitamist nõutakse, on tühine (või seda enam ei eksisteeri), tuleb selle vastuväite p hjudatust hinnata sama kriteeriumi järgi nagu väidetava rikkumise tõenäosuse küsimuse puhul (eeldades, et väidetav intellektuaalomandi õigus on olemas)?
 - b) Kui vastus sellele küsimusele on eitav, siis mille poolest need kriteeriumid erinevad?
 - c) Kas küsimustele 2(a) ja 2(b) vastamisel tuleb vahet teha selle järgi, kas vastav intellektuaalomandi õigus tagati pärast seda, kui selle kehtivust uuriti (nagu Euroopa patent) või kas see tekkis seaduse alusel (nagu autoriõigus)?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/48/Eü intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (ELT 2004, L 157, lk 45, EÜT eriväljaanne 17/02, lk 32).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria (Itaalia)
16. detsembril 2016 – Fortunata Silvia Fontana versus Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale
di Reggio Calabria**

(Kohtuasi C-648/16)

(2017/C 086/12)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Fortunata Silvia Fontana

Vastustaja: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria

Eelotsuse küsimus

Kas sellised Itaalia õigusnormid, nagu on sätestatud 29. oktoobri 1993. aasta [seadusena] nr 427 [kinnitatud] dekreetseaduse 331/1993 artikli 62-*sexies* lõikes 3 ja artiklis 62-*bis*, on osas, milles need lubavad kohaldada käibemaksu induktiivse hindamise teel kindlaks määratud kogukäibe suhtes, kooskõlas ELTL artiklitega 113 ja 114 ning direktiiviga 112/2006/EÜ ⁽¹⁾, pidades silmas mahaarvamisõiguse ja edasikandmiskohustuse järgimise aspekti ning üldisemalt neutraalse maksustamise ja maksu ülekanndumise põhimõtet?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Läti) 19. detsembril 2016 – DW versus Valsts
sociālās apdrošināšanas aģentūra**

(Kohtuasi C-651/16)

(2017/C 086/13)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: DW

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Eelotsuse küsimus

Kas ELL artikli 4 lõiget 3 ja ELTL artikli 45 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on kooskõlas niisugune liikmesriigi õigusnorm nagu põhikohtuasjas, millega ei jäeta 12 kuu perioodist, mille põhjal arvutatakse välja keskmine maksubaas rasedus- ja sünnitushüvitise suuruse kindlaksmääramiseks, välja neid kuid, mille vältel isik töötas Euroopa Liidu institutsioonis ja oli kindlustatud Euroopa Ühenduste ühises kindlustusskeemis, võttes arvesse, et nimetatud perioodi vältel ei olnud isik Lätis kindlustatud ja tema tulud võrdsustatakse riigi keskmise maksubaasiga, mis võib antava rasedus- ja sünnitushüvitise suurust oluliselt vähendada, võrreldes võimaliku hüvitise suurusega, mida isik oleks võinud saada, kui ta ei oleks arvutamisel arvesse võetaval perioodil läinud tööle Euroopa Liidu institutsiooni, vaid oleks töötanud Lätis?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad – Sofia-grad (Bulgaaria) 19. detsembril 2016 – Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova ja Rauf Emin Ogla Ahmedbekov versus Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Kohtuasi C-652/16)

(2017/C 086/14)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad – Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova ja Rauf Emin Ogla Ahmedbekov

Vastustaja: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 78 lõikest 1 ja lõike 2 punktidest a, d ja f ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL⁽¹⁾ rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (uuesti sõnastatud) põhjendusest 12 ja artiklist 1 tuleneb, et viidatud direktiivi artikli 33 lõike 2 punktis e ette nähtud rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuse alus on vahetu mõjuga säte, mida ei või liikmesriigid jätta kohaldamata, kohaldades selle asemel näiteks liikmesriigi õiguse soodsamaid sätteid, ja mille kohaselt tuleb esimest rahvusvahelise kaitse taotlust vastavalt direktiivi artikli 10 lõikele 2 kõigepealt hinnata selle alusel, kas taotleja vastab pagulasena tunnustamise nõuetele, ja seejärel selle alusel, kas ta vastab täiendava kaitse saamise kriteeriumidele?
2. Kas direktiivi 2013/32 artikli 33 lõike 2 punktist e koosmõjus sama direktiivi artikli 7 lõikega 3 ja artikli 2 punktidega a, c ja g ning põhjendusest 60 järeldub, et põhikohtuasja asjaoludel on vastuvõetamatu rahvusvahelise kaitse taotlus, mille on esitanud vanem endaga kaasas oleva alaealise lapse nimel, kui taotlust põhjendatakse sellega, et laps on selle isiku pereliige, kes on taotlenud rahvusvahelist kaitset põhjendusega, et ta on pagulane Genfi konventsiooni artikli 1 jaotise A tähenduses?
3. Kas direktiivi 2013/32 artikli 33 lõike 2 punktist e koosmõjus sama direktiivi artikli 7 lõikega 1 ja artikli 2 punktidega a, c ja g ning põhjendusest 60 järeldub, et põhikohtuasja asjaoludel on vastuvõetamatu täisealise nimel esitatud rahvusvahelise kaitse taotlus, kui taotlust põhjendatakse vastutava haldusasutuse menetlustes üksnes sellega, et taotleja on selle isiku pereliige, kes on taotlenud rahvusvahelist kaitset põhjendusega, et ta on pagulane Genfi konventsiooni artikli 1 jaotise A tähenduses, ja taotluse esitamise ajal ei ole taotlejal õigust töötada ega tegutseda füüsilisest isikust ettevõtjana?
4. Kas vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/95/EL⁽²⁾, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (uuesti sõnastatud), artikli 4 lõikele 4 koosmõjus sama direktiivi põhjendusega 36 on nõutav, et taotleja põhjendatud tagakiusamishirmu või suure kahju kannatamise reaalselt ohtu hinnatakse üksnes faktide ja asjaolude alusel, mis on seotud taotlejaga?
5. Kas vastavalt direktiivi 2011/95 artiklile 4 koosmõjus sama direktiivi põhjendusega 36 ja direktiivi 2013/32 artikli 31 lõikega 1 on lubatav liikmesriigi kohtupraktika, mis:
 - a) paneb vastutavale asutusele kohustuse vaadata ühe ja sama perekonna liikmete rahvusvahelise kaitse taotlused läbi ühises menetluses, kui neid taotlusi on põhjendatud samade asjaoludega, konkreetselt väitega, et vaid üks pereliige on pagulane;

- b) paneb vastutavale asutusele kohustuse rahvusvahelise kaitse taotluste läbivaatamise menetlus nende pereliikmete puhul, kes ise sellise kaitse saamise nõuetele ei vasta, peatada seniks, kuni on lõpetatud menetlus seoses selle pereliikmega, kes on esitanud taotluse põhjendusega, et ta on pagulane Genfi konventsiooni artikli 1 jaotise A tähenduses;

kas kõnealune kohtupraktika on lubatav ka lapse huvide, perekonna ühtsuse säilitamise ning era- ja perekonnaelu õiguse austamise kaalutlustel, samuti pidades silmas õigust jääda liikmesriiki kuni taotluse läbivaatamiseni, võttes aluseks Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 7, 18 ja 48, direktiivi 2013/32 põhjendused 12 ja 60 ning artikli 9, direktiivi 2011/95 põhjendused 16, 18 ja 36 ning artikli 23 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/33/EL⁽³⁾, millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded, põhjendused 9, 11 ja 35 ning artiklid 6 ja 12?

6. Kas direktiivi 2011/95 põhjendustest 16, 18 ja 36 ning artiklist 3 koosmõjus sama direktiivi põhjendusega 24 ja artikli 2 punktidega d ja j, artikliga 13 ning artikli 23 lõigetega 1 ja 2 tuleneb, et lubatav on selline liikmesriigi õigusnorm nagu põhikohtuasjas kõne all olev varjupaiga ja pagulaste seaduse (Zakon za ubezhishteto i bezhantsite) artikli 8 lõige 9, mille kohaselt peetakse pagulasteks ka pagulasseisundi saanud välismaalase pereliikmeid, kui see on kooskõlas nende isikliku seisundiga ja ei esine liikmesriigi õiguses sätestatud aluseid pagulasseisundi andmata jätmiseks?
7. Kas direktiivi 2011/95 artiklis 10 sisalduvatest tagakiusamise põhjusi käsitlevatest sätetest tuleneb, et asjaomase isiku poolt tema päritoluriigi vastu Euroopa Inimõiguste Kohtule esitatud kaebus annab aluse lugeda isik kuuluvaks teatavasse sotsiaalsesse rühma viidatud direktiivi artikli 10 lõike 1 punkti d tähenduses või tuleb kaebuse esitamist pidada poliitilisteks vaadeteks sama direktiivi artikli 10 lõike 1 punkti e tähenduses?
8. Kas direktiivi 2013/32 artikli 46 lõikest 3 tuleneb, et kohus on kohustatud sisuliselt kontrollima rahvusvahelise kaitse saamise uusi aluseid, mis esitati kohtumenetluse käigus, kuid mida ei märgitud rahvusvahelise kaitse andmata jätmise otsuse peale esitatud kaebuses?
9. Kas direktiivi 2013/32 artikli 46 lõikest 3 tuleneb, et kohus on kohustatud hindama rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetavust viidatud direktiivi artikli 33 lõike 2 punktile e tuginedes kohtumenetluses, mis algatati rahvusvahelise kaitse andmata jätmise otsuse vaidlustamiseks, kui taotlust hinnati vaidlustatud otsuses vastavalt direktiivi artikli 10 lõikele 2 kõigepealt selle alusel, kas taotleja vastab pagulasena tunnustamise nõuetele, ja seejärel selle alusel, kas ta vastab täiendava kaitse saamise kriteeriumidele?

⁽¹⁾ ELT 2013, L 180, lk 60.

⁽²⁾ ELT 2011, L 337, lk 9.

⁽³⁾ ELT 2013, L 180, lk 96.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 21. detsembril 2016 – Finanzamt Dachau versus Achim Kollroß

(Kohtuasi C-660/16)

(2017/C 086/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Vastustaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Finanzamt Dachau

Kaebaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Achim Kollroß

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõuded, mis esitatakse kaubarne toimumise kindlusele, mis on ettemaksega seotud sisendkäibemaksu mahaarvamise tingimus Euroopa Kohtu 13. märtsi 2014. aasta otsuse Firin (C-107/13⁽¹⁾) tähenduses, tuleb kindlaks määrata puhtobjektiivselt või ettemakse teinud isiku seisukohast, võttes aluseks talle objektiivselt teadaolevad asjaolud?
2. Kas arvestades seda, et vastavalt nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽²⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi artiklile 167 tekib sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus käibemaksu sissenõutavaks muutumise ajal ning liikmesriikidele on sama direktiivi artikli 185 lõike 2 teise lõigu ja artikliga 186 antud teatavad reguleerimisõigused, on liikmesriikidel õigus seada nii tasuda tuleva käibemaksu kui ka mahaarvatud sisendkäibemaksu korrigeerimise tingimuseks ettemakse tagastamist?
3. Kas ettemakse teinud isiku suhtes pädev maksuamet peab käibemaksu tagastama ettemakse teinud isikule, kui sellel isikul ei ole võimalik ettemakse tagasi saada ettemakse saajalt? Kui vastus on jaatav, siis kas seda tuleb teha maksusumma kindlaksmääramise menetluses või saab seda teha ka eraldiseisvas õigluse huvides toimivas menetluses?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:151

⁽²⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 21. detsembril 2016 – Finanzamt Göppingen versus Erich Wirtl

(Kohtuasi C-661/16)

(2017/C 086/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Vastustaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Finanzamt Göppingen

Kaebaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Erich Wirtl

Eelotsuse küsimused

1. Vastavalt Euroopa Kohtu 13. märtsi 2014. aasta otsusele FIRIN (C-107/13⁽¹⁾) on ettemaksega seotud sisendkäibemaksu mahaarvamine välistatud, kui ilmneb, et maksustatava teokoosseisu tekkimine ei ole ettemakse tegemise ajal kindel. Kas seda tuleb hinnata objektiivsete asjaolude alusel või ettemakse teinud isiku seisukohast, võttes aluseks talle objektiivselt teadaolevad asjaolud?
2. Kas eespool viidatud kohtuotsust FIRIN tuleb tõlgendada nii, et selleks et korrigeerida sisendkäibemaksu mahaarvamist, mille on kaubarne puudutava ettemaksearvega seoses teinud ettemakse tasunud isik, ei ole liidu õiguse kohaselt nõutav tasunud ettemakse tagastamine, kui asjaomast kaubarne lõpuks ei tehta?

3. Kui eespool esitatud küsimusele tuleb vastata jaatavalt: Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽²⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi artikkel 186, mis võimaldab liikmesriikidel kehtestada artikli 185 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, annab Saksamaa Liitvabariigile kui liikmesriigile loa näha liikmesriigi õiguses ette, et käibemaksu arvutamise aluseks olevat maksustatavat väärtust võib vähendada alles ettemakse tagastamisel, millest tulenevalt tuleb tasumisele kuuluvat käibemaksu ja sisendkäibemaksu mahaarvamist korrigeerida samal ajal ja samadel tingimustel?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:151.

⁽²⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) 29. detsembril 2016 – Imofloresmira – Investimentos Imobiliários S.A. versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(Kohtuasi C-672/16)

(2017/C 086/17)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (vahekohus maksuasjades (haldusvaidluste arbitraažikeskus), Portugal)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Imofloresmira – Investimentos Imobiliários S.A.

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Eelotsuse küsimused

1. Kui kinnisasja vaatamata sellele, et see on seisnud kaks aastat või kauem kasutuseta, turustatakse, s.t pakutakse turul rentimiseks või *office centre*'i tüüpi teenuste osutamiseks, ja tõendatakse, et omanikul on kavatsus see rendile anda käibemaksuga maksustatult ja ta on teinud kõik vajaliku, et seda kavatsust teoks teha, siis kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ artiklitega 167, 168, 184, 185 ja 187 on kooskõlas lugeda, et „kinnisasja ei kasutata tegelikult ettevõtluse eesmärgil“ ja/või et „kinnisasja ei kasutata tegelikult maksustatavates tehingutes“ käibemaksuseadustiku artikli 26 lõike 1 ja 29. jaanuari 2007. aasta dekreetseadusega nr 21/2007 heaks kiidetud kinnisvaratehingutes käibemaksuvabastusest loobumise korra artikli 10 lõike 1 punkti b (nende varasemates redaktsioonides) tähenduses ja kohaldamiseks, ja järelikult leida, et algselt tehtud mahaarvamist tuleb korrigeerida, kuna see on suurem, kui maksukohustuslasel oli õigus teha?
2. Kui vastus on jaatav, siis kas [...] direktiivi 2006/112/EÜ artiklite 137, 167, 168, 184, 185 ja 187 õiget tõlgendust silmas pidades võib kohustada tegema seda ühteainsat korrektsiooni kogu perioodi lõpuni jäänud aja kohta, nagu on sätestatud Portugali õigusnormides – 29. jaanuari 2007. aasta dekreetseadusega nr 21/2007 heaks kiidetud kinnisvaratehingutes käibemaksuvabastusest loobumise korra artikli 10 lõike 1 punktides b ja c (nende varasemas redaktsioonis) –, kui kinnisasi seisab üle kahe aasta kasutuseta, kuid seda turustatakse jätkuvalt selle rendile andmiseks (loobumisvõimalusega) ja/või teenuste osutamiseks (maksustatult), ja nähakse ette selle kasutamine järgnevatel aastatel maksustatava tegevuse tarbeks, mis annab mahaarvamisõiguse?

3. Kas [...] direktiivi 2006/112/EÜ artiklitega 137, 167, 168 ja 184 on kooskõlas 29. jaanuari 2007. aasta dekreetseadusega nr 21/2007 heaks kiidetud kinnisvaratehingutes käibemaksuvabastusest loobumise korra artikli 2 lõike 2 punkt c koostoimes sama korra artikli 10 lõike 1 punktiga b, millest tulenevalt ei ole käibemaksukohustuslasel pärast ühteainsat käibemaksu korrigeerimist uute rendilepingute sõlmimisel võimalik käibemaksuvabastusest loobuda, ja mis takistavad järgnevat mahaarvamist korrigeerimisperioodil?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 27. detsembril 2016 – CORPORATE COMPANIES s.r.o. versus Ministerstvo financí ČR

(Kohtuasi C-676/16)

(2017/C 086/18)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: CORPORATE COMPANIES s.r.o.

Vastustaja: Ministerstvo financí ČR

Eelotsuse küsimus

Kas isikud, kelle tegevusalaks on selliste äriühingute müük, mis on asutatud müümiseks ja on juba kantud äriregistrisse (edaspidi „valmisfirmad“) ning mille müük vormistatakse nende poolt müüdava tütaretevõtja osaluse ülekandmisena, kuuluvad direktiivi 2005/60/EÜ (¹) rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta artikli 2 lõike 1 punkti 3 alapunkti c kohaldamisalasse koosmõjus selle direktiivi artikli 3 lõike 7 punktiga a?

(¹) ELT 2005, L 309, lk 15.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid (Hispaania) 29. detsembril 2016 – Montero Mateos versus Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

(Kohtuasi C-677/16)

(2017/C 086/19)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid (Madridi sotsiaalkohus nr 33, Hispaania)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Montero Mateos

Vastustaja: Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

Eelotsuse küsimus

Kas ühenduse õiguskorda Euroopa Liidu Nõukogu direktiiviga 1999/70⁽¹⁾ integreeritud Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et vaba töökoha täitmiseks sõlmitud asenduslepingu lõppemine selle tööandja ja töötaja vahel sõlmimise aluseks oleva sündmuse toimumise tõttu on objektiivne põhjus, mis õigustab seda, et liikmesriigi seadusandja ei näe niisugusel juhul lepingu lõpuga seoses ette mingisugust hüvitist, samas kui võrreldavale tähtajatule töötajale, kelle tööleping öeldakse üles objektiivsel põhjusel, on ette nähtud hüvitis summas 20 päeva töötasu aastas?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 30. detsembril 2016 – A

(Kohtuasi C-679/16)

(2017/C 086/20)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: A

Menetluses osales: Espoo kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunnan yksilöasioiden jaosto

Eelotsuse küsimused

1. Kas puudega inimestele osutatavate teenuste seaduses ette nähtud isikliku abistaja teenuse sarnane hüvitis tuleb lugeda haigushüvitiseks määruse nr 883/2004⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 tähenduses?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas ELTL artiklites 20 ja 21 ette nähtud liidu kodanike õigus vabalt liikuda ja elada teise liikmesriigi territooriumil on piiratud olukorras, kus puudega inimestele osutatavate teenuste seaduses ette nähtud isikliku abistaja teenuse osutamist teises riigis ei ole eraldi ette nähtud ja hüvitise määramise tingimusi tõlgendatakse nii, et isikliku abistaja teenust ei osutata teises liikmesriigis seal asjaomase inimese 3 aastat kestva, diplomi saamiseks toimuva akadeemilise õppe ajal?
 - Kas hinnangu andmisel omab tähtsust see, et isikliku abistaja teenuse sarnast hüvitist võib Soomes määrata ka muu kohaliku omavalitsuse üksusesse kui inimese alalise elukoha oma, näiteks kui inimene õpib muus Soome kohaliku omavalitsuse üksuses?
 - Kas liidu õiguse seisukohalt omavad hinnangu andmisel tähtsust ÜRO puuetega inimeste konventsiooni artiklist 19 tulenevad õigused?

3. Kui Euroopa Kohus otsustab teisele eelotsuse küsimusele antavas vastuses, et põhikohtuasjas kõne all olev siseriikliku õiguse tõlgendus kujutab endast vaba liikumise piirangut, siis kas seda piirangut võib siiski õigustada ülekaalukas üldine huvi, mis seondub kohaliku omavalitsuse üksuse kohustusega teostada järelevalvet isikliku abistaja teenuse osutamise üle ja võimalusega valida kõige kohasem abi osutamise viis ning puudega inimestele osutatavate teenuste seaduse kohase isikliku abistaja teenuse osutamise süsteemi ühtsuse ja tõhususe säilitamisega?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprill 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 166, lk 1, ELT eriväljaanne 05/005, lk 72).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 9. jaanuaril 2017 – Maria Tirkkonen

(Kohtuasi C-9/17)

(2017/C 086/21)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Maria Tirkkonen

Menetluses osales: Maaseutuvirasto

Eelotsuse küsimus

Kas hankedirektiivi 2004/18/EÜ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et direktiivis ette nähtud riigihankelepingu mõistega on hõlmatud selline süsteem,

— millega avalik-õiguslik üksus kavatses hankida turult teenuseid eelnevalt kindlaks määratud lepingu kehtivuse perioodiks, sõlmides hanketeatele lisatud raamlepingu projektist tulenevatel tingimustel lepingud kõigi selliste ettevõtjatega, kes vastavad hankedokumentides täpsustatud tingimustele pakkuja nõuetelevastavuse ja osutatava teenuse kohta ning kes sooritavad hanketeates täpsemalt kirjeldatud eksami, ning

— millega ei saa hiljem raamlepingu kehtivuse ajal enam ühineda?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 134, lk 114, ELT eriväljaanne 06/007, lk 132)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein oikeus (Soome) 12. detsembril 2016 – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. versus Rajavartiolaitos

(Kohtuasi C-15/17)

(2017/C 086/22)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp.

Vastustaja: Rajavartiلائوس

Eelotsuse küsimused

1. Kas mõistet „rannikualad või nendega seotud huvid“ mereõiguskonventsiooni artikli 220 lõike 6 ja direktiivi 2005/35/EÜ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 2 tähenduses tuleb tõlgendada kooskõlas naftareostuse korral avamerel sekkumise 1969. aasta rahvusvaheline konventsiooni II artikli punktis 4 ette nähtud mõiste „seotud huvid“ definitsiooniga?
2. Esimeses eelotsuse küsimuses mainitud naftareostuse korral avamerel sekkumise 1969. aasta rahvusvaheline konventsiooni II artikli punkti 4 alapunkti c kohaselt on „seotud huvid“ muu hulgas asjaomase rannikupiirkonna elanike tervis ja heaolu, kaasa arvatud mere elusressursside, taimestiku ja loomastiku säilitamine. Kas nimetatud säte hõlmab samuti elusressursside, loomastiku ja taimestiku säilitamist majandusvööndis, või on selles konventsiooni sättes tegemist ainult rannikupiirkonna huvide kaitsega?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kuidas tuleb tõlgendada mereõiguskonventsiooni artikli 220 lõike 6 määratlust „rannik või [sellega seotud] huvid“ ja direktiivi 2005/35/EÜ artikli 7 lõike 2 määratlust „rannikuala või [sellega] seotud huvid“?
4. Kuidas tuleb tõlgendada mereõiguskonventsiooni artikli 220 lõikes 6 ja direktiivi 2005/35/EÜ artikli 7 lõike 2 tähenduses mõistet „territoriaalmeri või majandusvööndi loodusressursid“? Kas elusressurssideks loetakse ainult kasutatavaid liike või kuuluvad elusressursside hulka ka kasutatavate liikidega seotud või neist sõltuvad liigid nagu näiteks taime- ja loomaliigid, mida kasutavad toiduks püütavad liigid?
5. Kuidas tuleb tõlgendada mereõiguskonventsiooni artikli 220 lõike 6 mõistet „ähvardab tekitada“ ja direktiivi 2005/35/EÜ mõistet „põhjustab ohu“? Kas ähvardava ohu olemus tuleb määratleda abstraktse või konkreetse ohu mõiste abil või mõnel muul viisil?
6. Kas mereõiguskonventsiooni artikli 220 lõikes 6 ja direktiivi 2005/35/EÜ artikli 7 lõikes 2 ette nähtud rannikuriigi pädevuse tingimuste hindamisel tuleb lähtuda sellest, et ulatuslik kahju või selle tekkimise oht on raskem tagajärg, kui mereõiguskonventsiooni artikli 220 lõikes 5 nimetatud merikeskkonna reostuse põhjustamine või põhjustada ähvardamine? Kuidas tuleb defineerida merikeskkonna märkimisväärset reostumist ja kuidas tuleb sellega arvestada ulatusliku kahju või selle tekkimise ohu hindamisel?
7. Milliste ajaoludega tuleb arvestada hinnangu andmisel kahju või selle tekkimise ohu „ulatuslikkusele“? Kas hinnangu andmisel tuleb arvestada näiteks kahjuna realiseeruva kahjuliku mõju kestuse ja geograafilise ulatusega? Kuidas tuleb jaatava vastuse korral hinnata kahju kestust ja ulatust?
8. Direktiiv 2005/35/EÜ on miinimumdirektiiv ja ei takista liikmeriikidel võtta rangemaid meetmeid laevade põhjustatud merereostuse vastu kooskõlas rahvusvahelise õigusega [(artikli 1 lõige 2)]. Kas rangemate meetmete võtmise võimalus laieneb ka direktiivi artikli 7 lõikele 2, mis sätestab rannikuriigi pädevuse võtta meetmeid läbisõitva laeva suhtes?
9. Kas mereõiguskonventsiooni artikli 220 lõikes 6 ja direktiivi 2005/35/EÜ artikli 7 lõikes 2 ette nähtud rannikuriigi pädevuse tingimusi hinnates võib tähtsust omistada Läänemere piirkonna geograafilisele ja ökoloogilisele eriolukorrale ja tundlikkusele?

10. Kas mereõiguskonventsiooni artikli 220 lõike 6 ja direktiivi 2005/35/EÜ artikli 7 lõike 2 tähenduses „selged ja objektiivsed tõendid“ hõlmavad lisaks tõenditele laeva poolt nimetatud sätetes kirjeldatud rikkumiste toime panemise kohta ka tõendeid merreheitmise tagajärgede kohta? Milliseid tõendeid tuleb nõuda rannikualadele või nendega seotud huvidele põhjustatud ulatusliku kahju või ulatusliku kahju tekkimise ohu kohta näiteks seoses piirkonna linnustiku, kalastiku ja merekeskkonnaga? Kas selgete ja objektiivsete tõendite nõue tähendab, et näiteks nafta merre heitmise kahjulikku mõju merekeskkonnale tuleb alati hinnata, lähtudes aset leidnud nafta merre heitmist käsitlevatest konkreetsetest raportitest ja uuringutest?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta direktiiv 2009/123/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2005/35/EÜ, mis käsitleb laevade põhjustatud merereostust ning karistuste kehtestamist merereostusega seotud rikkumiste eest (ELT 2009, L 280, 27.10.2009, lk 52).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 19. jaanuaril 2017 –
Tietosuojavaltuutettu**

(Kohtuasi C-25/17)

(2017/C 086/23)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Tietosuojavaltuutettu

Menetluses osales: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 95/46/EÜ⁽¹⁾ artikli 3 lõike 2 kahes taandes ette nähtud kohaldamisala erandeid tuleb tõlgendada nii, et isikuandmete kogumine ja muu töötlemine, mida usuorganisatsiooni liikmed teevad ükselt ukselse toimuva kuulutustöö käigus, ei kuulu selle direktiivi kohaldamisalasse? Millise tähenduse direktiivi tõlgendamisel võib omistada ühelt poolt asjaolule, et kuulutustöö, mille käigus andmeid kogutakse, organiseerijaks on usuorganisatsioon ja selle kogudused, ning teiselt poolt sellele, et samal ajal on tegemist usuorganisatsiooni liikmete isikliku usu praktiseerimisega?
2. Kas direktiivi 95/46/EÜ artikli 2 punkti c tähenduses isikuandmete kataloogi mõistet tuleb põhjendustes 26 ja 27 öeldut arvestades tõlgendada nii, et eelkirjeldatud ükselt ukselse toimuva kuulutustöö käigus manuaalselt kogutavate isikuandmete kogum (nimi, aadress ja muud võimalikud isikut puudutavad andmed ning tema omadused)
 - a) ei kujuta endast sellist isikuandmete kataloogi põhjusel, et sellega ei ole seotud Soome isikuandmeseaduse tähenduses konkreetset kartoteeki või loetelu või nendega võrdsustatavat otsingut võimaldavat süsteemi; või
 - b) kujutab endast sellist isikuandmete kataloogi põhjusel, et andmete hulgast saab nende kasutusotstarvet arvestades Soome isikuandmeseaduse tähenduses tegelikult lihtsalt ja ülemääraseid kulutusi tegemata otsida hilisemaks kasutamiseks vajalikke andmeid?

3. Kas direktiivi 95/46/EÜ artikli 2 punkti d fraasi „kes määrab üksi või koos teistega kindlaks isikuandmete töötlemise eesmärgid ja vahendid“ tuleb tõlgendada nii, et usuorganisatsiooni, kes korraldab tegevust, mille käigus kogutakse isikuandmeid (muu hulgas jagades kuulutustöö tegijate vahel tegevuspiirkondi ning pidades registrit inimestest, kes ei soovi kuulutustöö tegijate külastusi), saab seoses selle liikmete poolt tehtava isikuandmete töötlemisega lugeda vastutavaks töötlejaks, kuigi organisatsiooni enda sõnul on vaid konkreetsel kuulutustöö tegijal juurdepääs tema poolt üles märgitud andmetele?
4. Kas nimetatud punkti d tuleb tõlgendada nii, et usuorganisatsiooni saab käsitada vastutava töötlejana vaid siis, kui organisatsioon teeb andmete kogumiseks muid konkreetseid toiminguid nagu käskude ja kirjalike juhiste andmine, või piisab sellest, et organisatsioonil loetakse olevat tegelikult õigus oma liikmete tegevust juhtida?

Kolmandale ja neljandale küsimusele on vaja vastata üksnes siis, kui esimesele ja teisele küsimusele antud vastuste kohaselt kuulub direktiiv kohaldamisele. Neljandale küsimusele on vaja vastata üksnes siis, kui kolmanda küsimuse põhjal ei saa välistada võimalust, et usuorganisatsiooni suhtes tuleb kohaldada direktiivi artikli 2 punkti d.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (ELT 1995, L 281, lk 31, ELT eriväljaanne 13/15, lk 355)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Okrajno Sodišče Pliberk (Austria) 23. jaanuaril 2017 – Čepelnik d. o.o. versus Michael Vavti

(Kohtuasi C-33/17)

(2017/C 086/24)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Okrajno Sodišče Pliberk

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Čepelnik d.o.o.

Kostja: Michael Vavti

Eelotsuse küsimused

I Kas ELTL artiklit 56 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamise) jõustamist ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd (ELT 2014, L 159, lk 11), tuleb tõlgendada nii, et need keelavad liikmesriigil teha liikmesriigi residentist tellija suhtes maksete peatamise ja väljamaksmata tasu ulatuses tagatise maksmise otsust, kui maksete peatamine ja tagatise maksmine on ette nähtud üksnes võimaliku trahvi tagamiseks, mis määratakse teises liikmesriigis asukohta omavale teenuseosutajale alles eraldi menetluses?

Kui vastus sellele küsimusele on eitav:

- a. Kas ELTL artiklit 56 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) jõustamist ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd, tuleb tõlgendada nii, et need keelavad liikmesriigil teha liikmesriigi residentist tellija suhtes maksete peatamise ja väljamaksmata tasu ulatuses tagatise maksmise otsust, kui mõnes muus EL liikmesriigis asukohta omaval teenuseosutajal, kellele määratakse rahatrahv, ei ole muus EL liikmesriigis asukohta omava teenuseosutaja suhtes tagatise määramise menetluses võimalust kasutada tagatise määramise vastu õiguskaitsevahendeid ja liikmesriigi residentist tellija kaebus tagatise määramise otsuse peale ei ole peatava mõjuga.
- b. Kas ELTL artiklit 56 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) jõustamist ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd, tuleb tõlgendada nii, et need keelavad liikmesriigil teha liikmesriigi residentist tellija suhtes maksete peatamise ja väljamaksmata tasu ulatuses tagatise maksmise otsust üksnes seetõttu, et teenuseosutaja asukoht on mõnes muus EL liikmesriigis.
- c. Kas ELTL artiklit 56 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) jõustamist ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd, tuleb tõlgendada nii, et need keelavad liikmesriigil teha liikmesriigi residentist tellija suhtes maksete peatamise ja väljamaksmata tasu ulatuses tagatise maksmise otsust, kuigi tasunõue ei ole veel muutunud sissenõutavaks ja lõpliku tasu suurus ei ole vastastikuste nõuete ja kinnipidamisõiguste tõttu veel selge.

Euroopa Kohtu presidendi 30. novembri 2016. aasta määrus (High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)-i eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – The Queen, Prospector Offshore Drilling SA jt taotlusel versus Her Majesty's Treasury, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Kohtuasi C-72/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 136, 18.4.2016.

Euroopa Kohtu presidendi 6. detsembri 2016. aasta määrus (Högsta domstoleni eelotsusetaotlus – Rootsi) – Riksåklagaren versus Zenon Robert Akarsar

(Kohtuasi C-148/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/26)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 175, 17.5.2016.

Euroopa Kohtu esimese koja presidendi 6. detsembri 2016. aasta määrus (Augstākā tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – Menetluses, mille algatamist taotles „Starptautiskā lidosta „Rīga“ VAS, menetluses osales: Konkurences padome

(Kohtuasi C-159/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/27)

Kohtumenetluse keel: läti

Euroopa Kohtu esimese koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 191, 30.5.2016.

Euroopa Kohtu presidendi 25. novembri 2016. aasta määrus (Handelsgericht Wiener eelotsusetaotlus – Austria) – RMF Financial Holdings Sàrl versus Heta Asset Resolution AG

(Kohtuasi C-282/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 314, 29.8.2016.

Euroopa Kohtu presidendi 21. novembri 2016. aasta määrus (Landgericht Frankfurt am Maini eelotsusetaotlus – Saksamaa) – FMS Wertmanagement AöR versus Heta Asset Resolution AG

(Kohtuasi C-394/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 419, 14.11.2016.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 18. jaanuari 2017. aasta otsus – Jørgen Andersen versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi T-92/11 RENV) ⁽¹⁾

(Riigiabi — Raudteetransport — Taani ametivõimude poolt riigi osalusega äriühingule Danske Statsbaner antud abi — Veoteenuste osutamiseks sõlmitud avaliku teenindamise lepingud Kopenhaageni ja Ystadi vahelise liini reisijate raudteeveo osas — Otsus, millega abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks tingimuslikult — Materiaalõigusnormide ajaline kohaldamine — Üldist majandushuvi pakkuv teenus — Ilmne hindamisviga)

(2017/C 086/30)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Jørgen Andersen (Ballerup, Taani) (esindajad: advokaadid J. Rivas Andrés ja M.-I. Rantou)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Armati ja T. Maxian Rusche)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Taani Kuningriik (esindajad: C. Thorning, keda abistas advokaat R. Holdgaard) ja Danske Statsbaner (DSB) (Kopenhaagen, Taani) (esindaja: advokaat M. Honoré)

Hageja toetuseks menetlusse astuja apellatsioonimenetluses: Dansk Tog (Kopenhaagen, Taani) (esindajad: advokaadid G. van de Walle de Ghelcke, J. Rivas Andrés ja F. Nissen Morten)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada osaliselt komisjoni 24. veebruari 2010. aasta otsus 2011/3/EL Taani transpordiministeeriumi ja Danske Statsbaneri vahel veoteenuste osutamiseks sõlmitud avaliku teenindamise lepingute kohta (riigiabi C 41/08 (ex NN 35/08)) (ELT 2011, L 7, lk 1).

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 24. veebruari 2010. aasta otsuse 2011/3/EL Taani transpordiministeeriumi ja Danske Statsbaneri vahel veoteenuste osutamiseks sõlmitud avaliku teenindamise lepingute kohta (riigiabi C 41/08 (ex NN 35/08)) artikli 1 teine lõik osas, milles see puudutab 21. detsembri 2009. aasta makset.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Jørgen Anderseni, Euroopa Komisjoni, Dansk Togi, Taani Kuningriigi ja Danske Statsbaneri (DSB) kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 103, 2.4.2011.

Üldkohtu 3. veebruari 2017. aasta otsus – Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe versus komisjon

(Kohtuasi T-646/13) ⁽¹⁾

(Institutsiooniline õigus — Euroopa kodanikualgatus — Rahvuslike ja keeleliste vähemuste kaitse ning kultuurilise ja keelelise mitmekesisuse tugevdamine Euroopa Liidus — Registreerimisest keeldumine — Komisjoni seadusandlike volituste ilmselge puudumine — Põhjendamiskohustus — Määruse (EL) nr 211/2011 artikli 4 lõike 2 punkt b ja lõige 3)

(2017/C 086/31)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe (esindajad: E. Johansson, J. Lund ja C. Lund, hiljem E. Johansson ja T. Hieber)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindaja: H. Krämer)

Hageja toetuseks menetlusse astuja: Ungari (esindajad: M. Fehér, A. Pálffy ja G. Szima)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Slovaki Vabariik (esindaja: B. Ricziová) ja Rumeenia (esindajad: R. Radu, R. Hațieganu, D. Balanța ja A. Wellman)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 13. septembri 2013. aasta otsus C(2013) 5969 final, millega jäeti rahuldamata taotlus registreerida Euroopa kodanikualgatuse „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“ ettepanek.

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 13. septembri 2013. aasta otsus C(2013) 5969 final, millega jäeti rahuldamata taotlus registreerida Euroopa kodanikualgatuse „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“ ettepanek.
2. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe kohtukulud.
3. Ungari, Slovaki Vabariik ja Rumeenia kannavad oma kohtukulud ise.

⁽¹⁾ ELT C 112, 14.4.2014.

Üldkohtu 3. veebruari 2017. aasta otsus – Kessel medintim versus EUIPO – Janssen-Cilag (Premeno)

(Kohtuasi T-509/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi Premeno taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk Pramino — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b — Pärast seda tehtud otsus, kui Üldkohus varasema otsuse tühistas — Õigus olla ärakuulatud — Määruse nr 207/2009 artikkel 75)

(2017/C 086/32)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Kessel medintim GmbH (Mörfelden-Walldorf, Saksamaa) (esindajad: advokaadid A. Jacob ja U. Staudenmaier)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: D. Walicka)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Janssen-Cilag GmbH (Neuss, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Wenz)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 2 juuli 2015. aasta otsuse (asi R 349/2015-4), peale, mis käsitleb Janssen-Cilag ja Kessel medintim vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Kessel medintim GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 354, 26.10.2015.

Üldkohtu 9. veebruari 2017. aasta otsus – Bodegas Vega Sicilia versus EUIPO (TEMPOS VEGA SICILIA)

(Kohtuasi T-696/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi TEMPOS VEGA SICILIA taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Geograafilisi tähiseid sisaldav veini kaubamärk — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt j)

(2017/C 086/33)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Bodegas Vega Sicilia, SA (Valbuena de Duero, Hispaania) (esindaja: advokaat S. Alonso Maruri)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: A. Muñiz Rodríguez ja A. Folliard-Monguiral)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 30. septembri 2015. aasta otsuse peale (asi R 285/2015-4), mis käsitleb taotlust registreerida sõnamärk TEMPOS VEGA SICILIA ELi kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Bodegas Vega Sicilia, SA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 38, 1.2.2016.

Üldkohtu 9. veebruari 2017. aasta otsus – Mast-Jägermeister versus EUIPO (Joogitopsid)(Kohtuasi T-16/16) ⁽¹⁾

(Ühenduse disainilahendus — Joogitopse kujutavate ühenduse disainilahenduste taotlus — Mõiste „reprodutseerimiskõlblik kujutis“ — Kujutise ebatäpsus taotletava kaitse ulatuse osas — Puuduste kõrvaldamisest keeldumine — Esitamiskuupäeva määramisest keeldumine — Määruse (EÜ) nr 6/2002 artiklid 36 ja 46 — Määruse (EÜ) nr 2245/2002 artikli 4 lõike 1 punkt e ja artikli 10 lõiked 1 ja 2)

(2017/C 086/34)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Mast-Jägermeister SE (Wolfenbüttel, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus ja J. Engberding)

Kostja: Siseturu Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: S. Hanne)

Ese

Hagi EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 17. novembri 2015. aasta otsuse (asi R 1842/2015-3) peale, mis käsitleb taotlust registreerida joogitopsid ühenduse disainilahendusena.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Mast-Jägermeister SE-lt.

⁽¹⁾ ELT C 90, 7.3.2016.

Üldkohtu 9. veebruari 2017. aasta otsus – International Gaming Projects versus EUIPO – adp Gauselmann (TRIPLE EVOLUTION)(Kohtuasi T-82/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausementelus — Euroopa Liidu kujutismärgi TRIPLE EVOLUTION taotlus — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk Evolution — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009, artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2017/C 086/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (esindajad: advokaadid M. Garayalde Niño ja A. Alpera Plazas, hiljem advokaat M. Garayalde Niño)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: S. Bonne)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: adp Gauselmann GmbH (esindaja: advokaat P. Koch Moreno)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 2. detsembri 2015. aasta otsuse (asi R 0725/2015-2) peale, mis käsitleb adp Gauselmann ja International Gaming Projects vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukukud välja International Gaming Projects Ltd-lt.

⁽¹⁾ ELT C 136, 18.4.2016.

Üldkohtu 9. veebruari 2017. aasta otsus – zero versus EUIPO – Hemming (ZIRO)

(Kohtuasi T-106/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausementelus — Euroopa Liidu kujutismärgi ZIRO taotlus — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk zero — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2017/C 086/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: zero Holding GmbH & Co. KG (Bremen, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Nentwig)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: M. Vuijst ja H. O'Neill)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Oliver Hemming (Cadbury, Ühendkuningriik)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 12. jaanuari 2016. aasta otsuse (asi R 71/2015-5) peale, mis käsitleb zero Holdingu ja O. Hemmingu vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 12. jaanuari 2016. aasta otsus (asi R 71/2015-5).
2. Mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

⁽¹⁾ ELT C 175, 17.5.2016.

24. novembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 5. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas F-97/13, Gyarmathy versus Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet

(Kohtuasi T-196/15 P)

(2017/C 086/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Valéria Anna Gyarmathy (Győr, Ungari) (esindaja: advokaat A. Cech)

Teine menetluspool: Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet (FRA)

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus tervikuna ja rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud hagi;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant viis väidet.

1. Esimene väide, et vaba ametikoha teate tingimuste rikkumise faktilisel hindamisel moonutas Avaliku Teenistuse Kohus tõendeid ja oli sisuliselt ebatäpne.
2. Teine väide, et Avaliku Teenistuse Kohus rikkus apellandi õigust õiglasele kohtulikule arutamisele, mis on ette nähtud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 6 lõikes 1, jättes oma kohtuotsuses esitamata asjakohased põhjendused valikumenetlusega seotud küsimuste kohta.
3. Kolmas väide, et Avaliku Teenistuse Kohus jättis võtmata menetluslikud meetmed, mis oleks apellandil võimaldanud põhjendada oma väidet erapooletuse, objektiivsuse või sõltumatuse puudumise kohta valikumenetluses.
4. Neljas väide, et Avaliku Teenistuse Kohus rikkus õigusnormi, tunnistades apellandi poolt esimeses kohtuastmes esitatud väite asjassepuutuva ametikoha täitmise kohta vastuvõetamatuks põhjusel, et seda ei olnud esitatud kohtueelses menetluses.
5. Viies väide, et Avaliku Teenistuse Kohus rikkus õigusnormi, tunnistades apellandi poolt esimeses kohtuastmes esitatud väite, et valikukomisjoni koosseis ei olnud nõuetekohane ja rikuti soolise diskrimineerimise keelu põhimõtet, vastuvõetamatuks põhjusel, et seda ei olnud esitatud kohtueelses menetluses ja see ei ole tihedalt seotud kaebuses esitatud väidetega (vastavuse nõue).

7. detsembril 2016 esitatud hagi – Miserini Johansson versus EIP

(Kohtuasi T-870/16)

(2017/C 086/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Virna Miserini Johansson (Luxembourg, Luksemburg) (esindaja: advokaat A. Senes)

Kostja: Euroopa Investeerimispank (EIP)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

Esimese võimalusena:

tühistada EIP 25. jaanuari 2016. aasta otsus;

kohustada EIPd ennistama hageja täielikud töötasu õigused ja kõik muud asjakohased õigused, sealhulgas täielikud pensioniõigused ning täiendava tööõnnetus- ja kutsehaiguskindlustuse maksed;

kohustada EIPd hüvitama summa, mis vastab töötasu kaotusele (esialgsel hinnangul summas 24 000 eurot 31. detsembri 2016. aasta seisuga);

kohustada EIPd tagasiulatuvalt välja arvutama hageja täielikud pensioniõigused ja täiendava tööõnnetus- ja kutsehaiguskindlustuse maksed alates 1. veebruarist 2016;

mõista EIP-lt välja hüvitis hageja tekitatud mittevaralise kahju eest, mis esialgsel hinnangul on 5 000 eurot;

mõista EIP-lt välja käesoleva menetluse kohtukulud, sealhulgas õigusabikulud ja (vajadusel) eksperditasu.

Teise võimalusena:

mõista EIP-lt hagejale tekitatud kahju eest välja hüvitis täielike töötasu õiguste kaotuse eest, tasudes talle vastava kahju summa, mis esialgsel hinnangul on 24 000 eurot 31. detsembri 2016. aasta seisuga;

määrata ekspert, kes teeks kindlaks töötasu õiguste, hageja pensioniõiguste ja täiendava tööõnnetus- ja kutsehaiguskindlustuse maksete tegeliku summa alates 1. veebruarist 2016;

mõista EIP-lt välja hüvitis meditsiiniliste ja psühholoogiliste kulude eest, mis on seotud hagejale tekitatud tõsise stressi tõttu ilmnunud terviseprobleemidega ning mida EIP tervisekindlustusskeem ei hüvita;

mõista EIP-lt hageja kasuks välja hüvitis temale tekitatud mittevaralise kahju eest summas 5 000 eurot, kusjuures kui kohus seda nõuab, määrata täpse summa kindlakstegemiseks ekspert;

mõista EIP-lt välja käesoleva menetluse kohtukulud, sealhulgas õigusabikulud ja (vajadusel) eksperditasu.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite, et EIP rikkus tema põhiõigusi, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta ja põhiõiguste kaitset käsitleva Euroopa Kohtu praktikaga (muu hulgas kohtuotsus, 13.12.1979, Hauer vs. Rheinland-Pfalz, C-44/79, EU:C:1979:290).

Hageja väidab, et EIP rikkus oma üldist hoolitsemiskohustust hageja suhtes seoses tema terviseseisundi ja sellest seisundist tulenevate ohtudega. Pealegi ei teavitatud hagejat nõuetekohaselt menetlustest, mida tuleb kutsehaiguse tõendamiseks järgida. Igal juhul väidab hageja, et tema haigus on tunnistatud kutsehaiguseks arstliku arvamusega ning et ta on esitanud EIP-le kõik dokumendid otsuse tegemise võimaldamiseks. Hageja ise ei pea muid menetluslikke samme astuma ning EIP peab viivitamatult rahuldama tema esitatud nõuded.

17. jaanuaril 2017 esitatud hagi – LA Superquimica versus EUIPO – D-TACK (D-TACK)**(Kohtuasi T-24/17)**

(2017/C 086/39)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled***Hageja:* LA Superquimica, SA (Barcelona, Hispaania) (esindaja: advokaat A. Canela Giménez)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* D-TACK GmbH (Hüttlingen, Saksamaa)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja:* apellatsioonikoja menetluse teine pool*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi sõnamärk „D-TACK“ – registreerimistaotlus nr 9 650 847*Menetlus EUIPOs:* vastulausemenetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO neljanda apellatsioonikoja 15. novembri 2016. aasta otsus asjas R 1983/2015-4**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada EUIPO 15. novembri 2016. aasta otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja isikutelt, kes käesolevale hagile vastu vaidlevad.

Väited

- Apellatsioonikoda jättis arvesse võtmata hageja esitatud Sitadexi väljavõtted Hispaania kaubamärgiregistreeringute nr 2515958, 2516679, 2542249, 2591412 ja 2668711 kohta;
- apellatsioonikoja jättis arvesse võtmata hageja esitatud tõendid kaubamärgi kasutamise kohta.

19. jaanuaril 2017 esitatud hagi – Habermas versus EUIPO – Here Global (h)**(Kohtuasi T-40/17)**

(2017/C 086/40)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Habermas GmbH AG (Bad Rodach, Saksamaa) (esindajad: advokaadid U. Blumenröder, H. Gauß ja E. Bertram)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Here Global BV (Eindhoven, Madalmaad)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja:* hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „h“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 12 833 141

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 24. oktoobri 2016. aasta otsus asjas R 53/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 41 rikkumine;
- nende õiguspõhimõtete rikkumine, millega tuleb määruse nr 207/2009 kohaldamisel ja tõlgendamisel arvestada;
- kodukorra artikli 135 lõike 4 rikkumine.

27. jaanuaril 2017 esitatud hagi – Poola versus komisjon

(Kohtuasi T-51/17)

(2017/C 086/41)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 15. novembri 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/2018, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (teatavaks tehtud numbri C(2016) 7232 all) (ELT 2016, L 312, lk 26), osas, milles Euroopa Liidu rahastamise alt jäetakse välja Poola Vabariigi akrediteeritud makseasutuse kulud summas 38 984 850,50 eurot ja 76 816 098,12 eurot;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on määruse (EL) nr 1306/2013⁽¹⁾ artikli 52 lõiget 1, kuna asjaolude ebaõige tuvastamise ja eksliku tõlgendamise tõttu on kohaldatud finantskorrektsiooni, kuigi Poola Vabariik tegi ülekanded kooskõlas liidu õigusnormidega.

- Vaidlustatud otsusega liidu rahastamisest välja jäetud summad tasuti kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1234/2007 ⁽²⁾ ja komisjoni rakendusmäärusega nr 543/2011 ⁽³⁾, mistõttu puudub alus nende summade rahastamata jätmiseks.
2. Teine väide, et rikutud on määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 52 lõiget 2, kuna kohaldatud kindlamääraline korrektuur oli liiga suur, arvestades võimaliku finantskahju riisikot liidu eelarvele.
- Komisjoni kohaldatud kindlasummaline korrektuur suurusega 25 % on liiga suur ning ületab võimalikku maksimaalset kahju, mis fondile võiks tekkida. Lisaks viitab hageja juhiste nr VI/5330/97 finantskorrektsioonide tegemiseks ning väidab, et ta on täitnud kõik nendes juhistes ette nähtud tingimused, selleks et komisjon kohaldaks väiksemat protsendimäära või ei kohaldaks korrektsiooni.
3. Kolmas väide, et rikutud on määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 52 lõiget 4, kuna kindlasummaline korrektuur on arvatatud kulude puhul, mis tehti 24 kuud enne seda, kui komisjon kirjalikult teavitab asjaomaseid liikmesriike oma kontrolli tulemustest.
- Nimetatud määruse artikli 52 lõike 4 punkti a kohaselt ei saa rahastamisest keelduda kulude puhul, mis on kantud rohkem kui 24 kuud enne, kui komisjon teatas liikmesriigile kirjalikult oma kontrolli tulemustest.

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549).
- ⁽²⁾ Nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) (ELT L 299, 16.11.2007, lk 1).
- ⁽³⁾ Komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga (ELT L 157, 15.6.2011, lk 1).

1. veebruaril 2017 esitatud hagi – Westbrae Natural vs. EUIPO – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)

(Kohtuasi T-65/17)

(2017/C 086/42)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Westbrae Natural, Inc. (Delaware, Ühendriigid) (esindaja: barrister D. McFarland)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „COCONUT DREAM“ – registreerimistaotlus nr 13 599 501

Menetlus EUIPO-s: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 2. novembri 2016. aasta otsus asjas R 182/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

Üldkohtu 2. veebruari 2017. aasta määrus – Adama Agriculture ja Adama France versus komisjon

(Kohtuasi T-476/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kaheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 402, 31.10.2016.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET